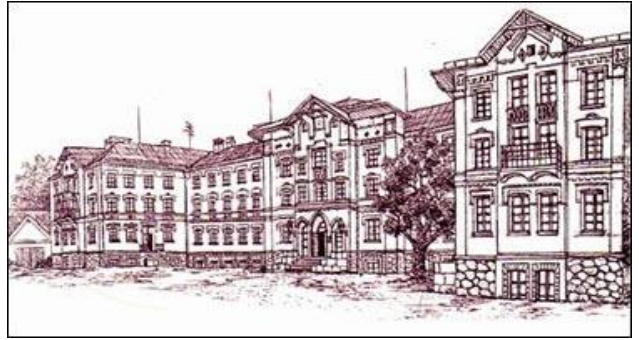

Starpbrīdis

Cēsu internātpamatskolas – rehabilitācijas centra avīze

Nr.2(10)

2011.gada novembris – decembris

Priecīgus Ziemassvētkus
un laimīgo Jauno gadu!

No redaktora

*Šai Ziemassvētku naktī, kad svecītes mirdz,
Saki visu, kas sakāms, saki to no sirds.
Tas palīdzēs ielīkšmot, piedot un lūgt,
Tas palīdzēs visiem daudz labākiem kļūt!*

Sveiki, lielie un mazie „Starpbrīža” lasītāji! Vēja ātrumā aizvadīts jau pirmais semestris, bet priekšā vēl garš ceļš ejams. Nosvinēti daudzi svētki, tajā skaitā Latvijas dzimšanas diena, Mārtiņdiena, Lāčplēša diena. Ar cerībām gaidītie, siltie Ziemassvētki ir klāt.

Vai esi pelnījis Ziemassvētkos saņemt ilgi kāroto dāvanu?

Bet ne jau dāvanās slēpjas Ziemassvētku gars un mirdzums.

Mīļums, mīlestība un prieks, ko sniedzam viens otram, ir svarīgi. Ziemassvētki ir piedošanas laiks, kad katrā no mums mīlestības spožā liesmiņa iedegas kvēlāk. Atvērsim savas sirdis līdzietībai un labestībai!

Baltus, tirus, pārtikušus Ziemassvētkus un mīlestības pilnu Jauno gadu!

Redaktore S.Ancāne

Nesen izlasīju dzejnieka Imanta Ziedoņa pārdomas par Ziemassvētkiem. Viņš raksta: „Ziemassvētki man ir pārāk nopietni, pārāk intīmi, pārāk mistiski, lai tos izrunātu un vēl citiem izstāstītu. Ziemassvētki ir neaptveramu sajūtu gamma, kuru neiespējami izrunāt, jo, tiklīdz mēģini ko teikt, uzreiz vari palikt vulgārs. Tā ir tāda lieta, kas paliek neaprunāta. Tāpat kā neaprunāta paliek tēma par mīlestību, par savu ģimeni, par dzimteni... Ziemassvētki ir vērtība pati par sevi.”

Ziemassvētki... Ieklausies šajā vārdā! Tas skan kā zvans baznīcas tornī, kā pulkstenis, kas skaita gada pēdējās stundas. Tas smaržo pēc pīrāgiem, piparkūkām, cepešiem. Un cik silts ir šis vārds! To silda sveču liesmas, mīļi vārdi un doma, ka drīz būs atkal jauns pavasaris.

Es novēlu Jums visiem, lai Ziemassvētku gaismā, mīlestība un miers atrod vietu Jūsu ģimenēs, Jūsu mājokļos, Jūsu sirdīs un pavada Jūs visu šo un nākamo gadu līdz citiem Ziemassvētkiem.

Direktors Z.Ozols

Aktualitātes

Ziemassvētku eglītes notika 21.decembrī.

No **28.novembra** līdz **5.decembrim** gatavojāmie Ziemassvētkiem. Rotājām skolas telpas: "Rūķi nāk".

14.decembrī bērnu vizuālās mākslas konkursā „PET pudeles pārvērtības” Latvijas Nacionālās bibliotēkas *Simpātiju balvu* ieguva čaklo roku pulciņa dalībnieki: V.Jaunbrāle (4.kl.), M.Kokarēviča (4.kl.), E.Vjaters (3.kl.). **Paldies skolotājai A.Pogulei!**

29.novembrī skolēnu pašpārvalde rīkoja akciju 5. - 9.kl. "**Dzīvo tūrē vidē**".

Liels paldies Sintijai un Agnim (9.kl.) par "Tīrās vides inspektoru" pienākumu veikšanu akcijas laikā!

No **28.novembra** līdz **1.decembrim** 5.-9.kl. bija **Slepeno draugu nedēļa**.

Piektdien, 25.novembrī, mūsu skolas pasākumu zālē notika **Vidzemes pediatru izbraukuma seminārs**.

Kā katru rudeni, arī šogad Bostonas draudzes Palīdzība Latvijai komiteja atvēlējusi līdzekļus pretgripas vakcīnas iegādei skolas bērniem.

Š.g. **23.XI – 27.XI** skolotāja **Inese Aide** apmeklēja Beļģijā kontaktsemināru, kurā tika meklēti sadarbības partneri citās Eiropas valstīs. Tika sameklētas 6 Eiropas valstis, ar kurām sadarboties: Norvēģija, Vācija, Īrija, Islande, Anglija un Portugāle. Projekts sāksies nākamā gada septembrī un beigsies 2014. g. maijā, kad tiks uzņemti ārvalstu ciemiņi arī mūsu skolā. Projekta nosaukums ir „**Čārlis un Eiropas fabrika**”. Šajā laikā skolēniem būs jāveic dažādas aktivitātes pēc grāmatas „Čārlis un šokolādes fabrika”. Jāzīmē logo, jāatklāj šokolādes vēsture, ģeogrāfija, jāspēlē teātris u.c. Šajā projektā būs iesaistīti visi skolēni un skolotāji. Labākajiem būs iespēja apmeklēt projekta dalībvalstis.

Aleksandra Čaka 110. dzimšanas dienas svinībās „Vai tu dzirdi manu sirdi?” **21.novembrī** visus ielūdza Cēsu Valsts ģimnāzijas **Radošā grupa** un tās vadītāja, skolotāja, scenārija autore un režisore **I.Lāce**.

ZIBAKCIJA "VIENS AR OTRU" SKOLĀ

08.11., 09.11., 10.11., 11.11., 14.11., 15.11.

11.novembrī - Lāčplēša dienā -

iededzām piemiņas sveces savās sirdīs un logos.

Piedalījāmie Cēsu novada organizētajos pasākumos.

8.novembrī plkst.15.30 sporta zālē notika
Lāčplēša dienas turnīrs 5.-9.kl. zēniem.

Bija gan spēka vingrinājumi, veiklības un uzmanības
vingrinājumi. Prieks par 5.klases zēniem, kuri nenobijās
un nezaudēja daudziem vecāko kl. skolēniem.
Kopvērtējumā uzvarēja 8.kl. skolnieks V.Aleksandrovskis,
2. – D.Lancmanis (8.kl.), 3. – J.Strautiņš (9.kl.), par vienu
punktu atpalika A.Bobļevs (8.kl.).

Tuvojoties

Valsts dzimšanas dienai,

dāvājām svētkos mūsu labos
darbus. Svinīgais pasākums, veltīts Latvijas
93.gadadienai, notika **16.novembrī**.

Decembrī noslēdzās 4. - 9.kl. volejbola turnīrs. Sīvā cīņā
par 1.vietu nepārspēta palika 9.kl. komanda, 2.vieta 8.kl.
komandai. Pārsteigumu sagādāja 5.a kl. komanda, kas
ieņēma 3.vietu. Vēl jāpiemin 4.kl., kas ar savu aizrautību
un cīņas sparū sagādāja ne mazums problēmu citām
komandām.

Lai viņiem veicas turpmākajos turnīros!
Paldies pasākuma organizatorei L.Ašukai!

Mārtiņdiena

Mārtiņi latviešiem ir saimnieciskā gada noslēgums
un ziemas sākuma diena. Mūsu skolā arī svinēja Mārtiņus.
Pasākumu atklāja skaists koncerts, kurā bez latviešu
tautasdziesmām par Mārtiņiem skanēja arī dažādas citu
tautu oriģināldziesmas. Un kur tad bez spēlēm! Mūzikas
skolotāja Indra spēlēja skanīgu pavadijumu
Mārtiņdziesmām un rotaļām. Visi braši dziedāja dziesmu
„Nogodēju rudzus, miežus.” Ar prieku tika izdejoti arī
latvju danči. Notika dažādu masku sacensības. Starp
maskām izcēlās 6.b klases N.Svelme ar pašgatavotu
mūsdienīgu masku-televizoru. 5.klase pārsteidza ar
vienotu pārgērbšanos par pelēm. 9.kl. meitenes ieradās kā
Laimas meitas. 7.klases meitenēm bija dažādas raibu
raibās maskas. Tā tik bija Mārtiņdiena!

M. Petrova (7.kl.)

Lāčplēša diena

Arī šogad 11.novembrī svinējām Lāčplēša dienu un
pieminējām to, kā mūsu varoņi lēja savas asinis, lai atgūtu
brīvību.

Gan Rīgā, gan citur Latvijā cilvēki nolika ziedus
cīnītāju atdusas vietās.

11.novembra krastmalā skatījās, kā soļo šodienas
karavīri, un klausījās prezidenta runu.

Arī mūsu skolas skolēni devās uz Cēsu Lejas
kapiem, vēroja zemessardzes vīru un puīšu drošo soli un
nolika svecītes Pils parkā, kur no mazajām liesmiņām bija
izveidota Latvijas kontūra.

Es novēlu, lai visiem šīs mazās, tumšajā novembra
vakarā iedegtās liesmiņas mūžam paliek sirdīs.

S. Mazure (7.kl.)

Jaunsargi Cēsu sanatorijas internātskolā – rehabilitācijas centrā

- Cēsu internātskolā – rehabilitācijas centrā notiek
jauniešu militāri patriotiskā audzināšana – Jaunsardze.
Jau daudzus gadus apmācību veic NBS kapteinis
G.Norbutis. Šī apmācība ir brīvprātīga un domāta, lai
jauniešiem parādītu armijas un bruņoto spēku dzīvi.
Vairumā skolās tā ir fakultatīvo pulciņu programma.
Jaunsargu apmācība sadalīta divos vecumu posmos:
jaunākā grupā ir pamatskolas vecuma bērni, vecākajā
grupā – vidusskolas vecuma jaunieši. Cēsu
internātskolā – rehabilitācijas centrā notiek apmācības
jaunākajā grupā. Lai gūtu pozitīvas sekmes šajā mācību
priekšmetā, jāpiedalās gan teorētiskajās, gan
praktiskajās nodarbībās. Kāds austrumu gudrais ir
teicis: „Apmācība ir kā gulbis ar diviem spārniem –
viens ir teorija, otrs - prakse, ja viena spārna trūks,
gulbis nelidos”. Tāpēc sākumā klasē apgūstam teoriju,
tad iegūtās zināšanas realizējam praktiskajās
nodarbībās ārā.
- Lielākās grūtības jauniešiem sagādā nodarbību
apmeklēšana. Tas prasa regulāru un patstāvīgu darbu,
kā arī augstu atbildības sajūtu. Vieglāk ir pateikt - man
šodien negribas, esmu piekusis. Taču tā nav pareizi. Ja
esi uzņēmies kādu pienākumu, tad izpildi to līdz galam.
Novēlu saņemt visu spēku, censties izturēt un apmeklēt
nodarbības, un gūt tajās labas sekmes.
- Rudens periodā ir daudz darba. Izdzīvošanas teorijas
pamati apgūti jau pavasarī un pēc nelielas atkārtotības
rudenī apgūstam klāt izdzīvošanas praksi. Kas ir
izdzīvošana? Tās ir iemaņas, kas nepieciešamas, lai bez
jebkādas palīdzības no ārpasaules cilvēks sev varētu
nodrošināt – pārtiku, ūdeni, mītni. To septembra
mēnesī realizējam Cēsu un Pārgaujas novada teritorijā.
Šī izdzīvošanas nometne tika organizēta, iekļaujot
orientēšanās pamatus. Nometnes laikā praktiski
mācījāmies pagatavot pārtiku, iekārtot un nodrošināt
mājokli, iekārtot drošu bāzes vietu. Tāpat praksē tika
izmēģināta dažādu veidu ugunsgrāku iekuršana.
Piedalīšanās pasākumā bija brīvprātīga. Vienīgais
nosacījums – piedalīties, bet, paliekot par grūtu, varēja
doties mājās. Tie, kas pabeidza šo nometni, ir īsti
izdzīvotāji un malači! Tiem, kuriem nepietika spēka,
novēlu izturību un degsmi katrā iesāktajā lietā, tā
nepieciešama ikvienam krietnam savas zemes
patriotam.
- Paldies Cēsu internātskolas – rehabilitācijas centra
direktoram Z.Ozolam par personīgo ieguldījumu šī un
arī daudz citu pasākumu organizēšanā. Paldies arī
vecākiem par bērniem doto spēku, attieksmi un
atbalstu.
„Augsim Latvijai!” – skan devīze, dodot jaunsarga
solījumu.

NBS kapteinis G.Norbutis

Kam tava sirds, ja tā nav Latvijai?

16. novembrī mūsu skola atzīmēja Latvijas 93.dzimšanas dienu. Pasākums bija ļoti interesants. Gaisā virmoja sirsniņas un patriotiskas noskaņas.

Koncerts bija sadalīts divās daļās. Pirmajā tika izteikta pateicība skolas darbiniekiem par godprātīgi veikto darbu mūsu skolā. Apbalvoja arī mācībās centīgos bērnus. Lai viņiem izdodas tāpat mācīties arī turpmāk!

Otrajā daļā katra klase bija sagatavojusi priekšnesumu Latvijai. To atklāja dejošanas meitenes ar deju „Sapņu pārdevējs”. Ļoti izjusti uzstājās 4.klase ar dziesmu „Zibsnī zvaigznes”. Pārdomātu priekšnesumu rādīja 3.klase.

Kā vienmēr mazais koris iepriecināja ar skanīgām un skaistām dziesmām. Ļoti atraktīvi izskanēja dziesma par Rudens rūķi un burvi.

5. - 9. kl. veidoja uzvedumu „Kam tava sirds, ja tā nav Latvijai?”. 8.klase nodziedāja dziesmu „Saule, Pērkonis, Daugava”. Aizkustinoši izskanēja 9.klases priekšnesums.

Dziedāšanas skolotājas bija sagatavojušas pārsteigumu - uzstājās akordeonistu ansamblis kopā ar citu klasi. Viņi izpildīja dziesmu „Pērkonītis ducināja”. Pasākuma beigās ļoti sirsniņi izskanēja lielā kora dziedātā „Mana dziesma”.

Domāsim arī ikdienā par Latviju!

E.Račko (9.kl.)

Turpinām iepazīstināt

Skolas svētkos ar pārdomātiem un skanīgiem priekšnesumiem vienmēr atraktīvi pārsteidz mazais koris M.Baginskas vadībā. Šogad ar savu dziedājumu mūs iepriecināja arī lielo klašu koris, kuru sākusī vadīt enerģiska un pieredzējusi skolotāja **I.Kumsāre**. Gribējām tuvāk iepazīties ar viņu.

Cik ilgi Jūs saista mūzika?

Esmu uzaugusi ģimenē, kurā spēlē un dzied. Tētis bija trompetists, krusttēvs - akordeonists. Mūzika mani saista jau kopš bērnības. Jau tad zināju, ka būšu mūzikas skolotāja.

Sākumā skolā biju kaut kad starpbrīdī iemācījusies „Suņa polku”. Kad mūsu mājās nejauši nonāca sintezators, nospēlēju tēvam, ko biju iemācījusies. ”Suņa polka” bija tas iemesls, kāpēc vēlāk mani aizsūtīja uz mūzikas skolu, nopirka klavieres.

Kā Jums patīk strādāt ar bērniem?

Man patīk strādāt ar bērniem. Tas reizēm nav viegli, bet man patīk.

Ko Jūs darāt brīvajā laikā?

Brīvajā laikā cenšos vēl kaut ko iemācīties. Pieteicos angļu valodas kursus. Pērn noliku autovadītājas tiesības. Apmeklēju trenāžieru zāli Priekuļos. Sportoju. Kādreiz nodarbojos ar grozu pīšanu un pārdošanu, ar adīšanu un tamborēšanu. Patīk zīmēt.

Svētdienās aizbraucam ar ģimeni nelielās ekskursijās.

Eiropu apceļoju ar akordeonu plecos, spēlējot deju pavadījumus dažādos deju festivālos tautas deju kolektīviem.

Esmu bijusi dažādās 15 Eiropas valstīs: Spānijā, Francijā, Beļģijā, Holandē, Vācijā, Čehijā, Slovākijā, Polijā, Ukrainā, Krievijā, Norvēģijā, Zviedrijā, Lietuvā, Igaunijā, Austrijā.

Jums pietiek laika, lai izlasītu kādu interesantu grāmatu?

Atpūšos, lasot Danielas Stīlas romantiskās grāmatas. Tajās saista greznā dzīve, sakārtota sociālā vide, cilvēku attiecību harmonija.

Katram dzīves periodam var būt cita lasāmviela, kas nu kuram interesē. Patīk arī izglītojošā literatūra un vēsture.

Kāda veida mūzika Jums patīk?

Man patīk manas jaunības dienu mūzika – 80.gadu mūzika :”ABBA”, ”Boney M”, ”Queen...”.

Spilgtākais koncerts, kuru atceraties?

Spilgtākais koncerts, kurš ļoti patika,bija Dailes teātra aktieru Ziemassvētku koncerts pirms 5 gadiem.Šobrīd visvairāk patīkamu emociju man sagādāja Valsts svētku koncerts mūsu skolā.

Kas vēl Jūs saista bez mūzikas?

Bez mūzikas mani vēl saista gleznošana, sports, vēsture, pēdējā laikā - būt šoferim. Esmu pasākumu organizatore, kāzu rīkotāja, Karlsons - dzimšanas dienu ballītēs, Rūķis pilsētas eglīšu pasākumos, Lieldienu zaķis.

Ko vēl būtisku mēs Jums nepajautājam?

Neesmu cēsiniece. Es piedzimu un uzaugu Gulbenē. Man ir jauka ģimene.

Tuvojas Ziemassvētki, ko Jūs novēlat avīzes „Starpbrīdis” lasītājiem?

Avīzes lasītājiem ieteiktu: „Pats svarīgākais ir cilvēku attiecības, tomēr neaizmirstiet arī sevi visu laiku attīstīt. Cilvēka iespējas ir milzīgas. Visu mūžu vajag kaut ko jaunu mācīties. Lai visiem priecīgi Ziemassvētki un veiksmīgi Jaunais gads!”

S.Ancāne (9.kl.)

Šajā mācību gadā īpaša uzmanība tiks pievērsta lasītprasmes veicināšanai gan stundu laikā, īpaši literatūrā, gan ārpus stundu laikā, piemēram, piedaloties Bērnu Žūrijas darbā, arī krēslas stundu lasīšanā skolas bibliotekāres Aijas vadībā.

Šobrīd ir izlasītas jau gandrīz 1000 grāmatas!

Skolas bibliotēkā noskaidrojām čaklākos lasītājus 2011./2012.m.g. **I semestrī**: K.Kozlovskis - 5.kl.-35 gr., R.Hmeļinskis - 5.kl. - 31 gr. , V.Kokareviča – 6.a kl. - 22 gr., T.Vilkaste – 1.kl.- 18 gr., S. Mazure – 7.kl. - 16gr., L.Līce – 3.kl.- 15 gr., H. Hofmanis - 3.kl.-14gr., G.Miķilps-3.kl.-14 gr., M. Rubene-6.a kl.-13gr., M. Kokareviča-4.kl.-11gr. , un I.Salzemniece – 6.a kl. -11 gr.

S. Mazure (7.kl.)

2012. - Pūka gads

Pūka gads skaitās mieru un auglību nesošs. Pūka zīme sniedz cilvēkiem, kas dzimuši šajā gadā četras dāvanas: bagātību, labestību, harmoniju un ilgu mūžu. Pūki ir veselīgi, dzīvi mīloši un enerģiski, kas iedvesmo ticību nākotnei. Viņi nav spējīgi uz nekrietnībām, meliem un nodevību. Viņu raksturīgākā iezīme ir tiešums un tikumība. Pūki ir ļoti prasīgi pret sevi un apkārtējiem; viņi patiesi tiecas sasniegt savu ideālu, pilnību.

Lai jums drakonisks spēks mācībās un pūkiska vēlme priecāties!

Krāsojam kopā? Izkrāso zīmējumu pēc sirds patikas!

S	D	A	G	S	I	A	N	U	A	J	B
L	V	P	H	F	M	A	G	J	O	T	R
Z	I	E	M	A	S	S	V	Ē	T	K	I
H	T	K	C	S	P	A	E	Ķ	B	O	E
S	V	Ī	E	Ī	R	L	C	Z	R	Š	D
A	Ū	L	F	I	T	S	Ī	Z	Ī	C	I
Ķ	G	P	Š	Č	R	E	T	D	N	A	S
E	C	A	S	T	V	P	S	Ū	U	Ž	Z
S	L	F	Č	R	Ž	C	F	J	M	G	S
Č	S	A	K	Ū	K	R	A	P	I	P	Ū

Atrodi burtu jūklī dotos vārdus: svecītes, Ziemassvētki, briedis, vecīts, sals, jaunais gads, piparkūkas, egles, brīnumi, prieki.

Gribi tici, gribi nē

- ☞ Lai būtu daudz naudas, tad Ziemassvētku vakarā melns kaķis jānes ap baznīcu.
- ☞ Ziemassvētku vakarā jāstāv galda virsū uz vienas kājas un jātur vienā rokā alus kauss, otrā linu sauja, tad nākamgad labi mācīsies.
- ☞ Ziemassvētku naktī nedrīkst iet uz kūti, jo var pārvērsties par kādu kustomi.
- ☞ Ziemassvētku sestdienas vakarā jāuzliek uz grīdas gabaliņš gaļas un maizes, tad jālaiž istabā suns. Ko suns pirmo ķers, tas tai gadā būs dārgāks.
- ☞ Ja meita redz Ziemassvētku naktī sapnī kādu puisīti, viņai kreklus pasniedzam, tad tas būs viņas brūtgāns.

Reklāmu dullums

- ☞ Jā, “finish cvantum” ceļ spārnos...
- ☞ “Actimel Powerfruit” ietaupa naudu un enerģiju līdz 40%...
- ☞ “7 double” iedarbīgs cīņā pret baktērijām...
- ☞ “Orbit” trīs reizes iedarbīgāks pret traipiem...
- ☞ Cīņā pret kaļķakmeni palīdzēs “Head & Sholders”...
- ☞ Ar “Ariel” tavš “Red Bull” būs trīs reizes tīrāks...
- ☞ Mati 100% tīri no blaugznām ar “Domestos”...

Anekdote (no ikdienas dzīves)

Skolotāja ienes grupā mīklu. Aicina bērnus to aplūkot, pataustīt, pagaršot.

Skolotāja iepazīstina ar mīklu.

Jautā bērniem: ”No kā tā pagatavota, ja nosaukums ir „Smilšu mīkla?”

Bērni (visi korī): „No smiltīm.”

Asini prātu arī Ziemassvētkos!

1	8	7				4		
2				1				7
		9	3		2			
3				9	1			
4							7	6
			7	6				2
			9		5	7		
9	6							5
		5				1	3	9

RADOŠĀ LAPA

Ir otrdiena, 6.decembris. Rīts. Mierīgs. Skolēni, kuriem agrā stunda, dodas klasē, cits raiti, cits vilcinoties, citam vēl laiks palasīt, parunāt ar draugiem, dažs iegrimis telefona labirintos.

Pēc 3.stundas situācija mainās, jo parādīties viesis – neiecietība, kas līdzī paķērusi dusmas, aizvainojumu, bailes, spriedzi. Kā sagaidīt? Kā uzņemt? Kā rīkoties? Apsēsties, runāties, klausīties, domāt, vērtēt, saprast, izprast, vienoties. Vienoties par otra neaizskaršanu, neapvainošanu, nepazemošanu, vienoties par saprašanu, spēka nelietošanu domstarpībās, konfliktos. Tas notiek ne uzreiz- lēnām, pamazām pa solim. Laikietilpīgi.

Labestība. Pacietība. Iecietība. Tie ir atslēgas vārdi savstarpējo attiecību pamatā. Iecietība skolā, sevišķi mūsu, kur tiek pavadīta visa garā nedēļa un dažkārt vēl vairāk, ir ļoti, ļoti vajadzīga. Esam kopā visu laiku, esam tik dažādi gan dzīves uztverē, gan personīgajā pieredzē, gan emociju izpausmēs.

Tieši tāpēc šajā mācību gadā skolā risinās projekts "Viens otram", kura nosaukumu izvēlējās paši skolēni. Tā ietvaros klasēs notiek sarunas par iecietību, kopīga uzdevumu veikšana, tiek spēlētas spēles, lai mācītos sadarboties, mācītos uzklaut atšķirīgus viedokļus, vienotos par pozitīvu lēmumu.

Skolēnu pašpārvalde un skolotāja Lidija Putniņa organizēja aktivitātes - "Dzīvo tīrā vidē" (patīkami atrasties kārtīgās, sakoptās internāta istabās), "Slepenā draugu nedēļa" (prieks, ka nezināms labvēlis iepriecina), akcija "Krēslas stunda"(klausīties stāstu klasesbiedra lasījumā ir interesantāk). Šīs aktivitātes veicina sadarbību, rada kopības izjūtu, ļauj izpausties klusajiem, nemanāmajiem.

Lai mēs justos droši un pārliecināti, ka ar bērnu viss būs labi, ka viņš būs drošībā, ir jārunā par iecietību, par to, ka ļaunais vairo ļaunumu, ka nesaskaņas un pāridarījumus nevar risināt ar dūrēm, ka nevar klusēt un baidīties par to runāt. Mums visiem – bērniem, skolotājiem, mediķiem, skolas darbiniekiem un vecākiem - jābūt par iecietību. Kopā.

Ir trešdiena, 7.decembris. Rīts. Mierīgs...
Sirsnīgus un gaišus svētkus Jums visiem!

Sociālais pedagogs G.Ozoliņa

Sniegbaltītes ziemas pasaka

Mazo pirmsskolēnu pirmā radošā pasaka

Vanesa- Reiz dzīvoja Sniegbaltīte ar savu mammu.

Loreta- Viņa gulēja mājā pie 7 rūķīšiem un mammas.

Agnese- Viņas mamma (Ziemassvētku meitene) teica Sniegbaltītei, ka jāaiziet uz veikalu un jānopēr piparkūku mīkla. Nāk svētki. Jācep piparkūkas.

Hedviga- Sniegbaltīte nopirka mīklu veikalā un gāja mājā.

Vanesa - Viņai pretī nāca Ziemassvētku vecītis un gribēja noņemt mīklu, jo viņam ļoti gribējās ēst.

Hedviga- Sniegbaltīte vecītim atbildēja, ka nevar dot, jo jācep piparkūkas mājā svētkiem.

Loreta- Viņš nepaņēma mīklu no Sniegbaltītes, bet apsoltja, ka atnāks pagaršot, kad būs gatavas piparkūkas.

Maksis- Un vecītis aizgāja pastaigāties.

Loreta- Pēc laiciņa Ziemassvētku vecītis piekļāvēja pie Sniegbaltītes durvīm. **Hedviga-** Sniegbaltīte ielaida vecīti iekšā un teica:" Lūdzu, piesēdies pie galda un pagaršo piparkūkas!"

Agnese- „Tās piparkūkas ar krāsainām skaidiņām”.

Hedviga- Viņš pagaršoja un teica, ka ļoti garšīgas.

Roberts- Sniegbaltīte domāja iedot viņam piparkūkas.

Kārlis- Viņa iebēra piparkūkas groziņā. Pa ceļam viņam sagribējās vēl ēst. Viņš jau sāka ēst un satika lapsu.

Loreta- Lapsai arī gribējās piparkūkas. Viņa iedeva vecītim medu, bet vecītis iedeva – piparkūkas.

Agnese- No piparkūku lielās ēšanas vecītim sasāpējās vēders, un viņš aizgāja mājā gulēt. Kad pagulēja, palika labi un gāja nest citiem bērniem dāvanas.

Kristaps Dz.- Bērni no rīta ieraudzīja dāvanas zem eglītes un bija priecīgi.

Loreta- Visi bija laimīgi. Sniegbaltīte par to, ka vecītis bija ciemos un garšoja piparkūkas, vecītis- tāpēc, ka atļāva ienākt mājā un pacienāja ar piparkūkām, bērni- par dāvanām.

Lai prieks un miers ienāk jūsu mājā!

Pasaku pierakstīja audzinātāja I.Briede

Jūsu Ziemassvētku brīnums...

„Varbūt tas nav brīnums, drīzāk Ziemassvētku burvība. Kad visa ģimene svin Ziemassvētkus siltā, mājīgā istabā, kuras kamīns, Ziemassvētku eglītē deg svecītes, zem eglītes noslēpumainas stāv dāvanas, un aiz loga lēni krīt sniegs.”

Krista Apinīte

„Alkas pēc noslēpumainā, pēc brīnumainā rodas līdz ar pirmo Adventes sveces iedegšanu. Kad nemanot paiet laiks un ir iededzinātas jau visas četras svecītes, atliek atsēsties un brīdi padomāt par sevi, par citiem, par vārdiem un par darbiem, kas vēltīti saviem mīļajiem. Klusi dziedot Ziemassvētku dziesmas, pienāk ilgi gaidītais Ziemassvētku vakars, un pārņem tāda sajūta, ka brīnums jau noticis. Ziemassvētku brīnums ir mūsos.”

Bibliotekāre Aija Buculāne

**Gaidot mūsu valsts 93. dzimšanas dienu,
literatūras stundās rakstījām labos vārdus
Latvijai. Lūk, dažas mūsu domas.**

Latvija ir un būs mana dzimtene. Nekādi vēji to man nespēs izpūst no galvas. Latvija ir tik skaista! Tā ir kā plaukstošs zieds. Tā apbur visus, kas ierodas šeit. Pienenes zelt dzeltenā krāsā, sniegpulksteņi, kas liecina par pavasara atnākšanu, ābeļu ziedu smarža, cilvēki ar neviltotu smaidu uz lūpām - tas viss man atgādina par Latviju. Šeit ir mana ģimene un bērniībā aizvadītās dienas. Es nespētu to visu pamest pat tad, ja ābeļziedu smaržu varētu ņemt līdzi....

S. Ancāne (9.kl.)

Kādu es redzu Latviju nākotnē? Dubļos iemītu? Nē! Ļoti dziļu? Arī nē! Es viņu redzu tikpat vienkāršu kā šobrīd, tikai daudz sakoptāku, skaistāku, pilnu jaukiem un mīļiem cilvēkiem, kas vispirms rūpējas par savu māju un tās apkārtni. Es redzu tādu Latviju, kurā visiem ir darbs un pienācīgs atalgojums, cilvēkiem nav jābrauc vergot uz citām valstīm. Ja tā būtu, to varētu saukt par ceturto atmodas laiku. Dažreiz es sapņos redzu, kā cilvēki atgriežas no svešatnes un dodas atpakaļ uz savām mājām, dziedot latviešu tautasdziesmas. Tas izskatās tik patriotiski, ka es gribētu, lai tā pa īstam notiek. Mēs nedusmotos uz viņiem par to, ka aizbrauca, jo daudzi taču apsvēruši domu šeit nepalik. Ja tā notiktu, viņi noteikti ar prieka asarām ietu šo savu atgriešanās ceļu!

L. Ašuka (9.kl.)

Mana mīļākā vieta Latvijā ir Valmierā pie Dzirnavezeriņa. Tur īpaši skaisti ir vasarā. Eju turp tad, kad paliek garlaicīgi. Dzirnavezeriņā mitinās ļoti daudz pīļu, ko mēs bieži barojam. Tās ir bezbailīgas un peld tik eleganti! Brīnišķīgi ir sēru vītoli, kas liec zaru rokas pār ezeriņa krastu. Tam apkārt ir visdažādāko krāsu puķu dobes un košumkrūmi. Skaisti! Ir jauni soliņi, kur pasēdēt un papriecēt acis par strūklaku ezera vidū. Dažreiz ap strūklaku var redzēt varavīksni. Vakaros celiņus izgaismo laternas un gaismiņas, kas iebūvētas asfaltā. Šeit ir arī Saules pulkstenis un labirints. Blakus kalniņā ir kafejnīca, kur var nobaudīt ko garšīgu un siltu. Ja sanāk braukt garām vai caur Valmieru, iesaku šo ezeriņu apmeklēt. Varbūt tā kļūs arī par tavu mīļāko vietu?

M. Petrova (7.kl.)

Esmu laimīgs, ka piedzimu brīnišķīgajā Siguldā.

R. Bieziņš 5.(kl.)

Šeit, Latvijā, ir stiprākie koki un labākās ģimenes.

K. Lielais (5.kl.)

Mana mīļākā vieta ir mājas tuvumā, kādā ozola zarā. Tur es eju, kad man ir skumji, reizēm arī tad, kad esmu laimīga. Tur es sēžu un domāju, cik jauki ir būt mājās. Es domāju, kā mammai iet pa Angliju, protams, arī par to, vai viņa neilgojas pēc Latvijas. Kad biju ciemos pie mammas Anglijā, domāju, kaut ātrāk tiktu uz Latviju. Kad atgriezos, atkal gāju uz ozolu un sirdī jutu pateicību, ka esmu dzimtenē. Vēl nezinu, kur mani ceļš aizvedīs, bet zinu, ka vēlos dzīvot šeit- Latvijā. Lai kā būtu, Latviju neaizmirsīšu nekad. Un arī ozolu nē.

J.Smolovina 7. (kl.)

Latvija ir skaista zeme, vajag tikai to ieraudzīt. Es ieraudzīju un sapratu, redzēju jaukas, smaržīgas pļavas, zilus ezerus, zaļus mežus. Mani vecāki un vecvecāki Tev, Latvija, devuši savu spēku un stiprumu, lai Tu būtu spēcīga un skaista.

Es arī tā darišu kā mani vecāki un vecvecāki. Došu Tev savu spēku, enerģiju un stiprumu, aizstāvēšu Tevi pret uzbrucējiem, lai neviens Tevi neiekarotu. Es ticu, Tu vienmēr būsi brīva valsts! Šeit es dzīvoju un vienmēr dzīvošu. Tu esi mana zeme, un es negribu no Tevis aiziet. Es palikšu vienmēr šajā brīvajā, skaistajā valstī, kur esmu dzimusi un uzaugusi. Tev mūžam dzīvot, Latvija!

S. Mazure (7.kl.)

Novēlu, lai Smiltene vienmēr ir tikpat sakopta un latviska kā šobrīd.

K. Purviņš (5.kl.)

Es vēlos, lai manā dzimtajā Korģenē neviens vairs nelietu asinis brīvības dēļ.

R. Kozlovskis (5.kl.)

Lai daudz un laba Latvijā :
Lai darbs un prieks ir katru dienu,
Lai veselība, maizīte
Un arī silta māja!

K. Kozlovskis (5.kl.)

Latvija ir ļoti maza, bet stipra un drosmīga zeme. Latvijā ir smaržīgas pļavas, zaļi meži. Latvijā ir baltas ziemas un koši rudenī, siltas vasaras un spirtī pavasara rīti. Latvijā dzīvo skaistas meitenes un stipri dēli. Mums ir siltākā un garšīgākā maizīte. Lai cilvēks šeit, Latvijā, būtu laimīgs, viņam ir vajadzīgas 3 lietas : mīlestība, ģimene un veselība. Es novēlu, lai Latvijā visi būtu laimīgi.

A.Purmale (5.kl.)

Es vēlu Latvijai plaukt un zelt! Te ir siltākā saule un zilākās debesis. Latvijā ir dzidrākie pavasari, ražīgākās vasaras, garšīgākas zemenes, krāšņākie rudenī, baltākās ziemas. Te ir mani vecāki. Šo vietu nav iespējams aizmirst.

D. Arpe (5.kl.)

Aiz stūra pavīdēja zilganzaļa cepure ar baltu bumbuli galā. Parādījās kreisā actiņa un tad labā. Uzrautais snīpis kaut kur mazliet noraustījās un visbeidzot, nedaudz aizkavējies pavīdēja, un tad varēja redzēt pilnu, laimīgu sejiņu, vasaras raibumiem noklātu un sārtu kā rozes ziedlapiņa.

Rūķītis lavījās, bet es viņu varēju dzirdēt zvanu dēļ pie viņa smailgalu korpēm. Zvārgulīši šķindēja, un tas mazliet traucēja man gulēt, bet es aizvēru acis, lai viņš neredz, ka esmu nomodā, un kaut ko gaidīju. Jutu, kā zilgancepures rūķītis pienāk pie manas gultas. Jutu, kā tas noglāsta man galvu un sasedz segu tā, lai man nav auksti. Šķiet, ka knauķis apsēdās uz manas gultas malas, jo es jutu un mazliet dzirdēju, kā nodžinkst atsperes un skan rūķīša korpju zvārgulīši man pie auss.

„Kilogramiem laimes vēlu Tev svētkos, jo zinu, ka neveicas Tev, it īpaši svētku laikā. Es ceru, ka būs labi un šogad Tu neraudāsi. Es ceru, ka nebūs man jāslēpjas Tavas istabas stūrī, lai nedabūtu pa galvu ar slotu. Ceru, ka nevajadzēs Tev pienest salvetes un pēc tam slapjas tās nest prom. Man Tevis žēl, meitenīt. Es lūdzu par Tevi un Tavu ģimeni. Dievs, lūdzu, pasargā šo meiteni un neliec viņai iet neceļus un citas bēdīgas takas... Ļauj meitenei saprast, kas ir labs un kas ir ļauns, un nedod viņai iespēju iet pa ļaunāko ceļu, jo zinu, ja Tu to ļausi, tad viņa iekšēji sagrūs. Viņā, kā katru gadu, uzradīsies haoss. Tas nedrīkst, vienkārši nedrīkst viņu pārņemt!

Dievs, lūdzu par viņas māti, lai tā atrod sev vietu zem saules. Lūdzu par viņas onkuļiem, lai tie ir pārtikuši un atrod mīlestību.

Lūdzu par viņas slimo vecmammu. Kaut tā spētu regulēt savu veselību un atgriezt sevi tajos spožajos laikos, kad vēl varēja pastāvēt par sevi un palīdzēt meitenītei.

Dievs, lūdzu par viņas tēvu, lai tas atrod ceļu uz labklājību un savu sirdi. Man ir arī lūgšana par meitenītes māsām. Es vēlētos, lai tās neslimo, dzīvē atrod laimi un lai meitenītei par to nebūtu jāuztraucas. Es lūdzu par šo cilvēku dzīvēm. Lai viņus apciemo Laima un lai viņu dzīves nokārtojas un ieiet pareizajās sliedēs.”

Es jutu rūķa skatienu, tas bija pievērst man. Un sajutu, kā tiek noglāstīta mana galviņa. Jutu skūpstu uz vaiga, bet nevēru vaļā acis, neteicu neko un vienkārši gaidīju. Dzirdēju, kā tas nokāpj no manas gultas un, zvārgulīšiem skanot, aiziet tālāk savu ceļu. Atvēru acis un redzēju, kā zilganzaļā cepure pazūd aiz stūra. Tad aizmigu...

Nākamajā rītā piecēlos jau no paša rīta, kad vēl bija tumšs, un ieraudzīju uz sava galda aizdegtu svečti un zīmīti, uz kuras lieliem burtiem bija rakstīts: “Lai mana lūgšana piepildās!”

Reiz senos laikos lielajā mājā dzīvoja mazais Ziemassvētku rūķītis. Rūķītis bija maziņš, gudrs, ašs, skaists un ar garu bārdi. Viņš darīja tikai labos darbus. Skaldīja un zāģēja mežā malku, gatavoja dāvanas, vārīja ēst un mazgāja veļu. Rūķim ļoti patika bērni. Kuru bērnu rūķis satika, to viņš veda pie sevis mājās un uzdāvināja tam mazu dāvaniņu.

Kādu dienu meitene Liene atnesa pašam rūķim dāvanu. Viņa klusi to nolika pie durvīm un aizgāja prom. Rūķis pēc kāda laika izgāja ārā un brīnījās: „Kas tad to atnesa? Kas te to nolika?” Rūķis klusi aizvēra durvis. Viņš apsēdās pie galda un atvēra dāvanu kastīti. Tajā bija adīts krāsains džemperis, raibi cimdi un svītrainas zeķes, vēl kastītes apakšā bija siltas tamborētas, sarkanas čibiņas. Rūķītis tā nopriecājās! Tad zem šīm lietām viņš atrada vēstulīti.

„Tas Tev, rūķīti, par labajiem darbiem, es pati to visu adīju un tamborēju, cerams, ka Tev patika. Tas Tev no Lienītes. Priecīgs Ziemassvētkus!”

Pēc svētkiem rūķītis priecīgs turpināja savus labos darbus.

V.Petruhova (5.kl.)

Ziemassvētku rūķa lūgšana

Ir agrs rīts. Es lēnām pieceļos un paveros ārā pa logu. Man sejā parādās smaids - sniegs! Ir uzsnidzis pirmais sniegs!

Tuvojas Ziemassvētki, kas gan tie būtu bez baltā, mirdzošā sniega, kas ienes mieru mūsu sirdīs. Bet man, kā kārtīgam Ziemassvētku rūķim, jāsak gatavoties gada skaistākajiem svētkiem un jāparūpējas, lai ikkatram pilsētas iedzīvotājam šis laiks būtu neaizmirstams.

Jāiet izlūkos pa mājām, jālūko, ko var palīdzēt cilvēkiem, kas tomēr ir tik vāji un viegli salaužami pie katrām grūtībām.

Sodien iešu uz Meža skolu paskatīties, kā klājas 9.klasei. Ak nē, daudziem jau kārtējo reizi nav mājas darbu, un klasē jau ir izcēlušās kārtējās ķildas. Puiši *nobastojusi* matemātikas stundu, meitenes neklausā angļu valodas skolotāju. Elīna ar Sintiju pļāpā latviešu valodas stundā, bet Agnis klausās mūziku austiņās. It nevienam vairs nekas neinteresē. Visi ir nolaiduši rokas. Tik jauni un naivi viņi vēl ir, domā, ka dzīvē viss būs tik vienkārši. Kas gan notiek ar 9.klasi, kurai jābūt par piemēru skolā? Bet es to tā nevaru atstāt!

„Mīļais dieviņ, sargā 9.klasi, nogludini visus viņu turpmākos ceļus, ļauj viņiem noticēt Ziemassvētku brīnumam, sargā viņus no visa ļaunā, nepieļauj to, ka dzīve viņus ievaino, lai viņi būtu stipri un neatlaidīgi, lai sasniegtu savus mērķus, sajustu īstu mīlestību un laimi!”

Es, 9. klase, dodu Jums savu svētību.

Tālāk viss ir Jūsu rokās, bet, ja Jūs ticēsiet Ziemassvētku brīnumam, tas piepildīsies!

E. Račko (9.kl.)

Meitene, par kuru lūdza Ziemassvētku rūķis

Rūķa lūgšana Ziemassvētku vakarā

Bija skaists Ziemassvētku vakars. Es sēdēju savā mazajā istabā pie eglītes.

Es, mazais Ziemassvētku rūķis, esmu apbraukājis daudzas vietas un tagad, kad esmu atgriezies, gribu lūgt: „Lai tur, kur es biju, ģimenes spētu saprasties un viņu starpā valdītu miers, satiecība, mīlestība, draudzība un saskaņa. Es vienmēr Ziemassvētkos esmu sagādājis cilvēkiem prieku. Es visu gadu domāju, kā Ziemassvētkus padarīt gaišākus, skaistākus, jautrākus un sirdij tuvākus. Cauru gadu veicu dažādus darbus, bet lūdzu, kaut arī mani kādreiz kāds ievērotu, visi bieži iet garām, pat neaprunājas ar mani. Es vēlos lūgt, lai es sagaidu kādu, ko varētu iepazīt un pēc tam sadraudzēties. Es nevēlos būt pārāk populārs, bet negribu būt arī vientuļš. Es lūdzu draugus, ar kuriem kopā varēšu strādāt, priecāties, lūgt un svinēt Ziemassvētkus. Ja es iegūšu draugus, tad būšu laimīgs, jo draugi ir vajadzīgi ikvienam no mums. Kā pēdējo lūdzu, lai uz zemes būtu miers un visi būtu draudzīgi.”

Vēlu Jums priecīgus Ziemassvētkus! Un vismaz Ziemassvētkos lūdziet viens par otru!

L.Grīnberga(7.kl.)

Rūķa lūgšana Ziemassvētku vakarā

Ir svētku laiks. Ir Ziemassvētki. Mīlestības, piedošanas un brīnumu laiks. Stāsts būs par Rūķi, kas lūdza.

Kādu vakaru Rūķis devās uz kādu māju. Izrādījās, tas bija bērnu nams, kurā bija palikusi viena meitenīte. Viņai nebija ģimenes. Viņu pavadīja skumjas, un svētku noskaņas neraisījās. Te nejauši Rūķis dzirdēja, ka viņa lūdza, lai tai būtu mamma un tētis. Dievs viņu nesadzirdēja.

Rūķis izlēma meitenei palīdzēt. Viņš aizgāja uz savu darbnīcu, notupās uz ceļiem un lūdza: „Dieviņ, šodien, brīnumu dienā, es Tev lūdzu – atrodi vientuļai meitenītei ģimeni un sasildi viņas sirdi! Lai viņas dvēselē ienāk svētku noskaņa! Es no sirds to vēlos! Paldies... Es ticu brīnumiem!”

Novēlu visiem priecīgus Ziemassvētkus! Un neaizmirstiet, ka ģimene ir pats svarīgākais mūsu dzīvē! Un neesiet lepnī, spītīgi, bet piedodiet!

M.Petrova(7.kl.)

Ziemassvētku prieks

Aizritējusi jau trešā Advente, un esam ceļā uz ceturto. Bet, kā par nelaimi, decembris ir palicis drūms mēnesis. Sniega nav! Bērni jau novembrī vecākiem lūdza, lai no šķūnīšiem atnes slidās, slēpes, ragaviņas. Ar prieku gaidīja pirmo īsto, balto sniegu. Tagad viņi nodrūmuši sēdēja mājās pie loga un raudāja, ka sniega nav. Arī svētki acīmredzot būs jāpavada bez tā. Tā visu decembri sniegs nesnīga, tikai pūta bargs vējš, saldēja bērniem snīpjus. Lika visiem iet ārā ar lietussargiem, jo gandrīz katru dienu lija.

Pienākot Ziemassvētku vakaram, bērnu garstāvoklis neuzlabojās, tikai pasliktinājās. Visa māja bija izrotāta, eglīte spoži spīdēja. Zem eglītes bija salikts daudz dāvanu, taču neko bērni vairāk nevēlējās tajā vakarā, kā tikai vienu... pirmo sniegu!

Bet... Mazs, ne sprīdi garš, ar skaistu, sarkanu cepuri un tikpat sārziem vaigiem rūķis dzirdēja bērnus šņukstam. Tas pielavījās pie loga, klausījās, kas par nelaimi. Dāvanu par maz? Nē, cita lieta. Eglīte nespīd spoži? Arī nē. Pilnīgi kas cits nomāc viņus. Sapratis, kas par lietu, rūķēns aizgāja pie mazā spraudziņā pavērtā loga. Notupās ceļos un salika rociņas kopā priekšā sev. Viņš lūdza. Tikai ko? Vajag ieklausīties...

Mēs dzirdējam, kā viņš lielajam Ziemassvētku vecim lūdza, lai kādu sniega maisiņu uzbirdina šim ciemam, kurā bērni alkst pēc tā. Viņi būtu ļoti laimīgi un tikai tad ar prieku varētu svinēt svētkus.

Bērni ļoti noskumuši izgāja pie mājas, apsēdās uz lievenīša. Viņi aizvēra mazās actiņas un iedomājās, ka ārā snieg...

Tad tie bēdīgi nopūtās un atvēra acis. Ko viņi redzēja? Balta pārslīņa nokrita zemē! Visi traucās augšā un ķēra katru pārslu, kas centās nokļūt līdz zemei. Tagad, pateicoties mazajam rūķēnam, ar lielu prieku bērni svinēja ļoti baltus svētkus – Ziemassvētkus.

L. Ašuka(9.kl.)

Kādā ziemas vakarā
Redzu mazu rūķīti,
Salicis viņš rokas kopā,
Acis cieši aizspiedis.
Dzirdama ir lūgšana
Mazā rūķa balstiņā.
Tas lūdza par saviem tuvajiem,
Lūdza par draugiem mīļajiem,
Lai tiem dzīvē labi iet,
Lūdza par laikiem labākiem,
Lūdza par visiem cilvēkiem,
Lai no acīm noņem „brilles”
Un redz, kas īsti notiek dzīvē,
Lai nākotnē būtu daudz gaišāku dienu,
Lūdza par visiem cietējiem,
Lai sirds brūces tiem ātrāk dzīst,
Lai cilvēki beigtu cits citu nīst!

J.Strautiņš (9.kl.)

Redkolēģija:

Līga Grīnberga, Lāsma Ašuka, Sintija Sīmane,
Sintija Ancāne, Elīna Račko, Sintija Mazure,
Melānija Petrova, kā arī skolotājas: Sandra
Sietiņa un Veronika Ovčiņņikova